Lieta Nr.A42670807
AA43-0480-10/2

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 30.martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja U.Mihailova,
tiesneši E.Puriņš un A.Šteinberga,

piedaloties pieteicējam *R.N.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Iekšlietu ministrijas pārstāvei *N.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *R.N.* pieteikumu par Iekšlietu ministrijas 2007.gada 29.oktobra lēmuma Nr.159 atzīšanu par prettiesisku, sakarā ar *R.N.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 20.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts policijas 2007.gada 15.augusta lēmumu Nr.140 „Par disciplinārsoda - atvaļināšana no dienesta piemērošanu */darbavieta/ /amats/ R.N.*" nolemts no 2007.gada 17.augusta atvaļināt no dienesta Iekšlietu ministrijas iestādēs */darbavieta/ /amats/ R.N.* par amata apraksta 5.19.punkta, Valsts policijas 2005.gada 31.maija noteikumu Nr.1 „Valsts policijas darbinieka profesionālās ētikas un uzvedības kodekss" (turpmāk – Ētikas kodekss) 2.punkta un Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likuma (turpmāk – Dienesta gaitas likums) 6.panta 3. un 4.punkta un */darbavieta/* 2006.gada 11.septembra pavēles Nr.16 6.4. un 6.10.punkta prasību neievērošanu.

Ar Iekšlietu ministrijas 2007.gada 29.oktobra lēmumu Nr.159 (turpmāk arī – Lēmums) atstāts negrozīts Valsts policijas 2007.gada 15.augusta lēmums Nr.140.

Lēmumā secināts, ka *R.N.* atrašanās alkohola reibumā darba vietā ir rupjš disciplīnas un Ētikas kodeksa pamatprincipu pārkāpums.

[2] 2007.gada 3.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *R.N.* pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem apsvērumiem.

[2.1] Fakts, ka 2007.gada 11.aprīļa darbnespējas lapa A Nr.112 ir anulēta formālu kļūdu dēļ, ko pieļāvusi ārste *I.K.*, nepierāda to, ka pieteicējs nav bijis slims 2007.gada 11.aprīlī, bet tikai to, ka ir pieļautas ārstes kļūdas,

rakstot dokumentāciju. 2007.gada 12.aprīlī pieteicējs kā pacients nevarēja zināt, ka ārstes pieļauto formālo kļūdu dēļ tiks anulēta darbnespējas lapa A Nr.112, tāpēc uz ārstes noteikto laiku pieteicējam nebija saistoši dienesta pienākumi slimības režīma laikā.

[2.2] To, ka pieteicējs bija slims, pierāda fakts, ka 2007.gada 23.aprīlī pēc darbnespējas lapā A Nr.112 noteiktā slimības režīma beigšanās ieradās Iekšlietu ministrijas poliklīnikā, kur pieteicējam tika veikta pilnīga pacienta objektīva izmeklēšana, kuras laikā viņš tika atzīts par slimu, un pēc pieteicēja lūguma no 2007.gada 24.aprīļa tika izsniegta darbnespējas lapa, kur noteiktais slimības režīms beidzās 2007.gada 3.maijā. Šo sniegto informāciju nebija izvērtējusi RP GPP Personālsastāva inspekcija.

[2.3] 2007.gada 12.aprīlī pieteicējs atradās darba vietā ārstniecisko vielu ietekmē. To, ka zāles „Nimesil", „Amoxicilin" un „Coldreks" dažiem cilvēkiem izraisa miegainību, apstiprināja Iekšlietu ministrijas poliklīnikas ārste, tāpēc *A.S.* vārdi ir apšaubāmi, jo *A.S.* neņēma vērā ārstniecisko vielu dažādo iedarbību uz dažādiem cilvēkiem.

[2.4] Medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.3430 alkohola reibums tika konstatēts klīniski, jo pēc alkohola smirdēja pieteicēja drēbes, kā arī pieteicēja tiešā priekšnieka spiediena rezultātā uz medicīnas darbinieci, ar kuru pieteicējam ir negatīvas attiecības, protokolā tika atzīts, ka pieteicējs ir alkohola reibumā. Protokolā ir norādīts, ka pieteicēja apziņa ir skaidra. Ja jau apziņa ir skaidra un nav nekādu objektīvu pierādījumu, nevar būt runa par atrašanos alkohola reibumā. RP GPP Personālsastāva inspekcija nav veikusi vispusīgu, objektīvu izmeklēšanu, jo nav pat mēģinājusi noskaidrot personu, kas pieteicēju veda pie ārstes *I.K.*, un personu, kas pieteicēju aplēja ar alu, identitāti un nopratināt kā lieciniekus.

[3] Iekšlietu ministrija (turpmāk arī – atbildētāja) rakstveida paskaidrojumā tiesai norāda, ka prasību neatzīst, uzskata pieteikumu par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 20.aprīļa spriedumu noraidīts *R.N.* pieteikumu par Lēmuma atzīšanu par prettiesisku, pamatojoties uz turpmāk minētiem motīviem.

[4.1] Tiesa atzina, ka Lēmums ir izpildīts un tiesa var lemt tikai par Lēmuma tiesiskumu.

[4.2] Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs 2007.gada 12.aprīlī atradās darba vietā alkohola ietekmē, t.i., strīds ir par to, vai Lēmums ir tiesisks.

[4.3] Ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts fakts, ka pieteicējs 2007.gada 12.aprīlī atradās darba vietā alkohola ietekmē. To pierāda gan Medicīniskās pārbaudes protokols, kurā konstatēts, ka pieteicējam ir konstatēta alkohola ietekme klīniski, turklāt pieteicējs atteicies no Alkotest un

alkohola pārbaudes urīnā un asinīs, kā arī pieteicēja darba biedru – RP GPP Kriminālpolicijas nodaļas priekšnieka p.i. 2007.gada 12.aprīļa ziņojums, 2007.gada 19.aprīļa ziņojums, 2007.gada 13.jūnijā paskaidrojums, RP GPP Kārtības policijas nodaļas inspektora 2007.gada 13.jūnija paskaidrojums un *A.L.* 2007.gada 19.jūnija paskaidrojums, kuros viennozīmīgi tiek norādīts, ka 2007.gada 12.aprīlī ap pulksten astoņiem no rīta */adrese/* tika konstatēts, ka */amats/ R.N.* guļ kabinetā, ka arī kabinetā ir jūtama spēcīga alkohola smaka, alkohola smaka bijusi jūtama arī no pieteicēja mutes dobuma un vizuāli *R.N.* izskats – specifiska smaka, stiklainas acis, piepampusi seja – liecinājis, ka *R.N.* ir alkohola reibumā.

[4.4] Kritiski vērtējamas ir pieteicēja paskaidrojumā tiesai un paskaidrojumos iestādei norādītās ziņas, ka pieteicējs 2007.gada 12.aprīlī darba vietā atradās zāļu „Nimesil", „Amoxicilin" un „Coldrex" ietekmē, proti, ka šo zāļu iedarbība izraisīja šāda veida iedarbību uz pieteicēju. Lielāka ticamība piešķirama Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centra Narkoloģiskās pārbaudes dienesta 2007.gada 22.maija secinājumam, ka medikamenti „Nimesils" un „Amoxicilins" terapeitiskās devās neizraisa miegainību un alkohola reibumu.

[4.5] Tā kā pieteicējs atteicās no alkohola pārbaudes testa, kā arī urīna un asins analīžu nodošanas, tad šie apstākļi ir vērtējami kā tādi, kas jau netieši liecina par to, ka 2007.gada 12.aprīlī pieteicējs atradās darba vietā alkohola reibumā. Tāpat kritiski vērtējams tas apstāklis, ka vairāki pieteicēja kolēģi un ārste būtu kļūdījušies pieteicēja stāvokļa novērtēšanā, proti, ka pieteicējs ir alkohola ietekmē. Tāpat no lietas materiāliem nav konstatējams, ka Medicīniskās pārbaudes protokols būtu sastādīts pieteicēja priekšnieka ietekmē.

[4.6] Kā nepamatoti vērtējami pieteicēja iebildumi, ka iestādei bija nepieciešams vispusīgai un objektīvai izmeklēšanai noskaidrot tās personas, kas pieteicēju vedušas pie ārstes un aplējušas pieteicēju ar alu. Vispirms jau pašam pieteicējam būtu jābūt ieinteresētam iesniegt iestādei tos pierādījumus, kas apstiprina viņa apgalvojumu patiesumu. Netiek konstatēts, ka pieteicējs kaut vienā no paskaidrojumiem iestādei būtu norādījis šo personu vārdus vai uzvārdus, kā arī konkrētu faktiskās situācijas aprakstu par to, kā viņš 2007.gada 11.aprīlī ir braucis no Rīgas uz Dzelzavu pie ģimenes ārstes *I.K.* Šādu informāciju pieteicējs nav norādījis arī pieteikumā tiesai.

[4.7] Pieteicēja paskaidrojumi, ka nav informējis par slimības lapu, jo juties neērti, jo bijis slims jau no 2007.gada 1. līdz 12.martam, ir vērtējami kritiski. Līdz ar to konkrētā gadījumā tas, ka pieteicējam 2007.gada 11.aprīlī izsniegto slimības lapu Nr.112 Medicīniskās aprūpes darbspējas ekspertīzes kvalitātes kontroles inspekcija (turpmāk – MADEKKI) atzina par anulējamu, ir vērtējams tikai kā viens no pierādījumiem, savukārt pieteicēja atrašanos alkohola ietekmē darba vietā apstiprina citi pierādījumi lietā. Tāpat būtu tikai loģiski, ja pieteicējs, kurš jau trīs dienas juties slims, pēc darbnespējas lapas

atvēršanas un medikamentu lietošanas dotos uz mājām ārstēties, nevis ierastos darbā un gulētu darba kabinetā.

[4.8] Medicīniskās pārbaudes protokolā ir norādīts, ka ir konstatēta alkohola ietekme klīniski. Atrašanās alkohola ietekmē ne vienmēr ir saistīta ar skaidras apziņas zaudēšanu, ko 2007.gada 22.oktobra paskaidrojumā norāda arī ārste *H.K.* Kā izriet no lietas materiāliem, tad šādā situācijā 2007.gada 12.aprīlī atradās arī pieteicējs. Saskaņā ar 2007.gada 2.februāra amata apraksta 5.19.punktu, pildot dienesta pienākumus, ir pienākums nelietot un neatrasties darba vietā alkohola vai citu apreibinošu vielu iespaidā. Pieteicējs ir parakstījies, ka ir iepazinies ar amata aprakstu.

[4.9] Tiesa atzina, ka pieteicējam piemērotais disciplinārsods ir pamatots un samērīgs izdarītā pārkāpuma smagumam. Līdz ar to Lēmums ir tiesisks, bet pieteikums – nepamatots un noraidāms.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 20.aprīļa spriedumu *R.N.* iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norādīja, ka spriedums nav pamatots un likumīgs turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[5.1] Tiesa pārkāpa procesa normas un Latvijas Satversmes 92.pantu, izskatot lietu bez pieteicēja klātbūtnes, pastāvot apstāklim, ka pieteicējs neieradās uz tiesas sēdi attaisnojošu iemeslu dēļ.

[5.2] Pieteicējs uzskata, ka lietā kā procesa dalībnieks ir pieaicināma Valsts policija.

[5.3] Nosūtījumu uz medicīnisko pārbaudi varēja sastādīt, tikai uzsākot administratīvā procesa lietvedību, kas nav tikusi uzsākta, analogi kā 2007.gada 12.aprīlī nebija uzsākta disciplinārās lietas izmeklēšana. Ja nosūtījumu sastādījis institūcijas vadītājs, tad tas attiecīgi bija jānoformē dokumentāli, bet nosūtījumā vispār nav norādīts pārbaudes iemesls, kā arī norādīts, ka atzinums izsniedzams nevis policijas iecirkņa vai Kriminālpolicijas priekšniekam, bet personīgi nosūtītājam, kas netieši apliecina *A.L.* subjektīvi naidīgo personisko attieksmi pret pieteicēju, kas arī turpmāk izpaudās nepatiesu ziņu norādīšanā atsevišķos dokumentos, ko, savukārt, pieteicējam bija liegts pierādīt, jo lieta tika izskatīta bez pieteicēja klātbūtnes.

[5.4] Lietā esošais medicīniskās pārbaudes akts neatbilst Ministru kabineta 2005.gada 23.augusta noteikumu Nr.625 „Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.625) prasībām. Savā atzinumā ārste nav norādījusi uz iespējamību sniegt atzinumu pēc klīniskiem simptomiem un nav atspoguļojusi, kurus simptomus vispār ņēmusi vērā. *A.L.* un *H.K.*, iespējams, faktiski viltojuši šī dokumenta saturu.

[5.5] Valsts Narkoloģijas dienests pārbaudē nepamatoti piemērojis Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumus Nr.15 „Kārtība, kādā

nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpojamā gaisā un konstatējams narkotisko un citu apreibinošo vielu iespaids".

[5.6] Neapšaubāmi, ka medicīniskie preparāti „Nimesil' un „Amoxicilini" neizraisa alkohola apreibumu, bet pieteicējs atsaucās uz „Nimesil" un „Coldrex" lietošanu. Preparāta „Nimesil" lietošanas instrukcijā – informācija zāļu lietotājam (16216-030707) – norādīts, ka pacienti, kuri pēc Nimesil 100 mg granulu iekšķīgi lietojamas suspensijas pagatavošanai lietošanas jūt reiboni, vertigo vai miegainību, nedrīkst vadīt transportlīdzekli vai apkalpot mehānismus. Analogi lietošanas instrukcijā - informācija zāļu lietotājam (19343-211008) – norādīts, ka Coldrex HotRem Honey & Lemon neietekmē vai nedaudz ietekmē spēju vadīt transportlīdzekļus vai apkalpot mehānismus.

[5.7] Tiesa nav analizējusi atšķirību starp konstatējamo atzinumu: „alkohola reibums" un „alkohola ietekme".

[5.8] Tiesa nepareizi vērtējusi pierādījumus lietā, piedodot ticamību faktiski kļūdainiem datiem un pārbaudes aktam un atzinumam, kas balstās uz nepareiziem normatīvajiem aktiem, un nevar kalpot par pieteicēja vainīguma pierādījumu.

[5.9] 2007.gada 12.aprīlī darba nespējas lapa A Nr.112 bija spēkā esoša, un neviens normatīvais akts neparedz, ka tās vēlāka anulēšana publisko tiesību procesa ietvaros var radīt nelabvēlīgas sekas privātpersonai, kas vispār šajā administratīvajā procesā starp ārsti un MADEKKI nebija pieaicināta kā trešā persona, liedzot pieteicējam iespējas aizstāvēt savas intereses.

[5.10] Tiesa nav vērtējusi, ka pastāv pilnīgi cits publisko tiesību process (uz ko norāda tiesneses jautājums tiesas sēdē 2009.gada 14.aprīlī atbildētājas pārstāvei) –, un pēc atbildētājas pārstāves nekonkrētās atbildes, kas liecināja par nepieciešamību vākt lietā papildus pierādījumus, aprobežojās ar šo atbildi, tā atkārtoti pārkāpjot principu, ka tiesa pati (ex officio) savāc pierādījumus lielas izskatīšanai.

[5.11] Pieteicējs nav atvaļināts no dienesta tā iemesla dēļ, ka nebūtu atradies darbā no 2007.gada 12.aprīļa, jo tika anulēta 2007.gada 11.aprīlī izdotā darba nespējas lapa, un pieteicējam nav uzskaitīts algas aprēķina tabelēs neattaisnots darba kavējums šī iemesla dēļ. Līdz ar to faktiski Valsts policija radīja duālu situāciju faktisko apstākļu vērtēšanai, kas arī noveda pie kļūdainiem tiesas secinājumiem.

[5.12] Tiesa spriedumā atsaukusies uz atsevišķu personu paskaidrojumiem, kas nav pakļaujami vērtēšanai kā liecinieku liecības un nav arī rakstveida pierādījumi Administratīvā procesa likuma 234.panta kārtībā, jo nav tikuši pārbaudīti 2009.gada 14.aprīļa tiesas sēdē.

[5.13] Apstrīdētajā lēmumā nav norādīts, kā būtu konkrēti izpaudies Dienesta gaitas likuma 6.panta 3. un 4.apakšpunkta pārkāpums un kādu augstākas amatpersonas likumīgu pavēli vai rīkojumu pieteicējs neizpildīja.

Iekšlietu ministrijas 2007.gada 29.oktobra lēmums Nr.159 tāpat nesatur šādus konkrētus apsvērumus, bet tikai definē vispārīgās normas, vispār neatsaucoties uz amata apraksta 5.19.punktu.

[5.14] Tiesa paplašinājusi disciplinārlietas izmeklēšanas procesu, faktiski pati veicot šīs funkcijas, uz ko norāda pretlikumīgs tiesas secinājums, ka pieteicējs jau ir ticis disciplināri sodīts 2006.gada 30.augustā, izsakot brīdinājumu par neatbilstību ieņemamajam amatam, kas ir vērtējams kā atbildību pastiprinošs apstāklis, jo šādus secinājumus un apsvērumus Lēmums nesatur.

[5.15] Pieteicējs apstrīd Iekšlietu ministrijas 1997.gada 1.septembra pavēles Nr.268 ,,Par pasākumiem dienesta disciplīnas paaugstināšanai" spēkā esamību 2009.gada 20.aprīlī un attiecināmību uz visiem iekšlietu sistēmā strādājošiem.

[6] Tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos Iekšlietu ministrija norāda, ka *R.N.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 20.aprīļa spriedumu uzskata par nepamatotu, pamatojoties uz Lēmumā un turpmāk minētiem apsvērumiem.

[6.1] Administratīvā rajona tiesa vērtēja iesniedzēja lūgumu par lietas izskatīšanas atlikšanu, taču tiesa nekonstatēja Administratīvā procesa likuma 268. vai 269.pantā norādītos apstākļus lietas izskatīšanas atlikšanai. Tādējādi pieteicēja norādītais par Latvijas Republikas Satversmes 92.panta pārkāpumu ir nepamatots.

[6.2] Nepamatots ir pieteicēja arguments, ka Administratīvā rajona tiesa nav ņēmusi vērā pieteicēja lūgumu atzīt par spēkā neesošu 2007.gada 15.augusta Valsts policijas lēmumu Nr.140 un pieaicināt lietā kā atbildētāju Valsts policiju.

[6.3] */darbavieta/* Kriminālpolicijas nodaļas priekšnieka vietnieks (pieteicēja tiešais priekšnieks) bija tiesīgs nogādāt pieteicēju medicīniskās pārbaudes veikšanai, lai apstiprinātu faktu, ka pieteicējs bija lietojis alkoholu.

[6.4] Medicīniskās pārbaudes protokols Nr.3430 ir aizpildīts un satur visu nepieciešamo informāciju un ir pietiekams pierādījums, lai secinātu, ka pieteicējs dienesta pienākumu pildīšanas laikā atradies alkohola ietekmē, un nav pamata neticēt protokolā norādītajam par alkohola ietekmes konstatēšanu klīniski.

[6.5] Ievērojot, ka 2007.gada 11.aprīlī pieteicējam izsniegtā darbnespējas lapa ir anulēta, nav pamata uzskatīt, ka 2007.gada 12.aprīlī pieteicējs bija darbnespējīgs un viņam nevajadzēja pildīt darba pienākumus.

[6.6] Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanas nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav objektīvi noskaidrojusi objektīvo patiesību lietā un nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus.

[6.7] Valsts policijas 2007.gada 15.augusta lēmumā Nr.140 kā pieteicēja atbildību pastiprinošs apstāklis norādīts fakts, ka pieteicējs disciplinārpārkāpumu izdarījis būdams disciplināri sodīts.

[6.8] Iekšlietu ministrijas 1997.gada 1.septembra pavēle Nr.268 „Par pasākumiem dienesta disciplīnas paaugstināšanai" ir Iekšlietu ministrijas iekšējais lēmums. Valsts policijas darbinieks ir īpaši pakļauta persona, tāpēc iestādes iekšējais lēmums, konkrētajā gadījumā, pavēle, ir saistoša visām īpaši pakļautām personām, tas ir, Valsts policijas amatpersonām.

[7] Tiesai iesniegtajos papildinājumos pie apelācijas sūdzības *R.N.* norāda apelācijas sūdzībā un turpmāk minētos apstākļus.

[7.1] *R.N.* nebija iespējams apstrīdēt Medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.3430, jo protokols netika izsniegts un tā kopiju *R.N.* saņēma tiesā.

[7.2] *R.N.* nebija iespējams iepazīties ar lietu un izteikt savu viedokli jebkurā procesa stadijā un piedalīties MADEKKI lietas Nr.7-25-R-582 izskatīšanā. MADEKKI 2007.gada 30.maija atzinumu *R.N.* saņēma pēc 2007.gada 18.jūlija, kad to vairs nebija iespējams apstrīdēt.

[7.3] Nenododot asinis, nevar veikt gāzu hromatogrāfijas metodi, tāpat kā, veicot gāzu hromatogrāfijas metodi, nedrīkst alkohola ietekmi konstatēt klīniski, jo tiek iegūti laboratoriski analīžu rezultāti.

[7.4] Tiesa kā netiešu *R.N.* slimības pierādījumu nevērtēja 2007.gada 24.aprīlī izsniegto Darbnespējas lapu (reģ.Nr.1880), jo iepriekšējā darbnespējas lapa beidzās 2007.gada 23.aprīlī.

[7.5] Neatbilstošs ir *R.N.* kolēģu sniegtais *R.N.* vērtējums un norādījums par zemu darba efektivitāti.

[8] Tiesas sēdē pieteicējs apelācijas sūdzību uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

Atbildētāja pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina uz rakstveida paskaidrojumos norādīto motīvu pamata.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[10] Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 20.aprīļa spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un tiesa pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai, izvērstāku argumentu izklāstu nenorādot.

[11] Administratīvā apgabaltiesa nevērtē tos apelācijas sūdzībā minētos motīvus, kuri izvērtēti pirmās instances tiesas spriedumā.

[12] Dienesta gaitas likuma 14.panta septītā daļa paredz, ja ir aizdomas par to, ka amatpersona, pildot dienesta pienākumus, ir alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē vai reibumā, augstāka amatpersona to nogādā medicīniskās pārbaudes veikšanai.

No lietas materiāliem Administratīvā apgabaltiesa secina, ka persona, kura pieteicēju nogādāja medicīniskās pārbaudes veikšanai, bija augstāka amatpersona – *A.L.* Savukārt no lietas materiāliem un pirmās instances tiesas spriedumā konstatētā ir pamats uzskatīt, ka *A.L.* bija pamats rasties aizdomām, ka pieteicējs darba vietā atrodas alkohola ietekmē. Apstākli, ka Nosūtījumā uz medicīnisko pārbaudi (lietas 42.lapa) nav norādīts pārbaudes iemesls, apgabaltiesa neatzīst par būtisku procesuālu pārkāpumu. Līdz ar to apgabaltiesa uzskata, ka pieteicēja nogādāšana medicīniskās pārbaudes veikšanai ir notikusi atbilstoši normatīvajiem aktiem.

Dienesta gaitas likuma 14.panta septītā daļa kā speciālā tiesību norma nav pretrunā ar likuma „Par policiju" 12.panta pirmās daļas 17.punkta normu, kas nosaka policijas darbinieku tiesības.

Administratīvās apgabaltiesas ieskatā apstāklis, ka persona, kura nogādājusi pieteicēju medicīniskās pārbaudes veikšanai, vēlas saņemt pārbaudes rezultātus, neliecina par *A.L.* ieinteresētību pierādīt, ka pieteicējs atrodas alkohola ietekmē, un subjektīvi naidīgu personisku attieksmi pret pieteicēju.

[13] Saskaņā ar Noteikumu Nr.625 15.punktu medicīniskā pārbaude ietver:

15.1. alkohola lietošanas fakta pārbaudi pēc pārbaudāmās personas vārdiem;

15.2. ārējā izskata (tai skaitā miesas bojājumu esības vai neesības), psihiskā un emocionālā stāvokļa, uzvedības, runas, veģetatīvi somatiskā stāvokļa un kustību koordinācijas pārbaudi, alkohola vai citas smakas noteikšanu;

15.3. alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu vai medikamentu lietošanas fakta konstatēšanu, nosakot alkohola koncentrāciju izelpotajā gaisā, kā arī veicot asins, urīna vai siekalu (turpmāk – bioloģiskā vide) laboratoriskus izmeklējumus. Pārbaudes rezultātu un atzinumu ieraksta pārbaudes protokolā.

No Medicīniskās pārbaudes protokola Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka medicīniskajā pārbaudē ir veikta alkohola lietošanas fakta pārbaude pēc pārbaudāmās personas vārdiem, ārējā izskata, psihiskā un emocionālā stāvokļa, uzvedības, runas, veģetatīvi somatiskā stāvokļa un kustību koordinācijas pārbaude, alkohola vai citas smakas noteikšana.

No protokola ir secināms, ka pieteicējam pārbaudē tika piedāvāts veikt izelpojamā gaisa izmeklējumus, asins un urīna laboratoriskos izmeklējumus.

Pieteicējs papildinājumos apelācijas sūdzībai norāda, ka medicīniskajā pārbaudē ir izteicis lūgumu nodot siekalas, jo šāda veida paraugs neizskāra pieteicēja pašcieņu.

Administratīvā apgabaltiesa neatzīst minēto apgalvojumu par ticamu, jo pieteicējs uz to ir norādījis tikai apelācijas instances tiesā un pieteicējs bija atteicies veikt pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, kas ir mazāk amatpersonas cieņu izskarošs veids par bioloģiskās vides paraugu nodošanu.

Apstākli, ka Medicīniskās pārbaudes protokolā ir iekļauta norāde uz gāzes hromatogrāfijas metodes izmantošanu, apgabaltiesa vērtē kā pārrakstīšanās kļūdu, jo no protokola kopumā ir redzams, ka laboratoriskie pētījumi netika veikti.

[14] Noteikumu Nr.625 34.punkts paredz, ja pārbaudāmā persona atsakās no medicīniskās pārbaudes, atsakās nodot bioloģiskās vides paraugus laboratoriskai izmeklēšanai, ārsts to norāda medicīniskās pārbaudes protokolā. Faktu par atteikšanos no medicīniskās pārbaudes norāda protokola sadaļā „Atzinums" (ja tas iespējams, atzinumu sniedz, ņemot vērā klīniskās izmeklēšanas rezultātus, un norāda, ka atzinuma pamatā ir klīniskā simptomātika).

Medicīniskās pārbaudes protokolā ir norādīts: „Atteikšanās no ekspertīzes. Ir konstatēta alkohola ietekme klīniski."

Pamatojoties uz minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka medicīniskās pārbaudes secinājumi ir pamatoti izdarīti, pamatojoties uz alkohola lietošanas fakta pārbaudi pēc pārbaudāmās personas vārdiem un konstatētajiem klīniskajiem simptomiem.

[15] Lietā nepastāv strīds, ka pieteicējs 2007.gada 12.aprīlī atradās darba vietā. No lietā esošajiem policijas amatpersonu paskaidrojumiem izriet, ka pieteicējs ir gulējis darba kabinetā un ka no viņa bija jūtama spēcīga alkohola smaka. Pieteicējs būtībā nav izteicis iebildumus par paskaidrojumos minēto faktu atbilstību patiesībai, vienīgi norādījis savus apsvērumus, kāpēc šāda situācija bija radusies. Fakts, ka, pieteicējs bija alkohola ietekmē, konstatēts medicīniskās pārbaudes rezultātā. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka lietā nav nepieciešams uzklausīt liecinieku liecības. Šādu secinājumu izdarīja arī apelācijas instances tiesa.

[16] Atbilstoši */darbavieta//amats/* apraksta 5.19.punktam amata pienākumi ir, pildot dienesta pienākumus, nelietot un neatrasties darba vietā alkohola iespaidā.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.625 29.punktu medicīniskās pārbaudes protokolā apstiprina pārbaudītās personas stāvokli, citstarp, ir vai nav konstatēta alkohola ietekme un ir vai konstatēts alkohola reibums.

Administratīvās apgabaltiesas ieskatā alkohola ietekme norāda uz alkohola klātesamību personas organismā, savukārt alkohola reibums ir saistāms ar konkrētas alkohola koncentrācijas noteikšanu. Ar Medicīniskās pārbaudes protokolu ir konstatēta alkohola ietekme.

Apgabaltiesa uzskata, ka alkohola klātesamība organismā atbilst amata aprakstā norādītajam alkohola iespaidam. Tādējādi ir konstatējams, ka pieteicējs bija alkohola iespaidā.

[17] Administratīvā apgabaltiesa atzīst par pamatotiem pieteicēja iebildumus, ka valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta 2007.gada 22.maija atzinums ir sniegts, nepamatoti piemērojot Ceļu satiksmes likumu un Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumus Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpojamā gaisā un konstatējams narkotisko un citu apreibinošo vielu iespaids". Tomēr, ņemot vērā, ka minētie noteikumi un Noteikumi Nr.625 paredz analogu medicīniskās pārbaudes veikšanas kārtību, būtisks procesuāls pārkāpums dienesta atzinumā nav pieļauts.

Administratīvajai apgabaltiesai nav pamata apšaubīt Narkoloģiskās palīdzības dienesta 2007.gada 22.maija atzinumā izteikto viedokli, ka medikamenti nimesils, koldreks un amoxicilins terapeitiskās devās neizraisa alkohola reibumu.

[18] Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka disciplinārsoda piemērošanas pamats ir apstāklis, ka pieteicējs atradās darba vietā alkohola iespaidā. MADEKKI lēmums par nepieciešamību anulēt *R.N.* izsniegto darbnespējas lapu A Nr.112 no 2007.gada 11.aprīļa līdz 15.aprīlim var tikt vērtēts vienīgi kopsakarā ar apstākli, vai iespējamās darbnespējas laikā pieteicējam bija pamats atrasties darba vietā.

Ja pieteicējs uzskatīja, ka viņa veselības stāvoklis pieļauj darba pienākumu veikšanu, un ieradās darba vietā, tādējādi darba nespējas laikā bez attaisnojoša iemesla neievērojot ārsta noteikto režīmu, MADEKKI atzinumā konstatētais ārstniecības personas pārkāpums, neveicot pilnīgu pacienta objektīvo izmeklēšanu, kas pa orgānu sistēmām neapstiprina noteikto akūtās saslimšanas diagnozi, izraisa šaubas, vai pieteicējs pamatoti tika atzīts par darba nespējīgu.

Administratīvās apgabaltiesas ieskatā pieteicēja darba pienākumus un uzvedību regulējošās tiesību normas nepieļauj pieteicēja atrašanos darba vietā alkohola reibumā, neatkarīgi no tā, vai pieteicējs pilda amata pienākumus, atrodas atvaļinājumā vai viņam ir darbnespēja, jo tādējādi pieteicēja rīcība kaitē dienesta reputācijai.

Tiesa šajā lietā nevērtē MADEKKI pieņemtā lēmuma pamatotību.

[19] Izvērtējot administratīvā akta pamatotību, administratīvā tiesa vērtē visus administratīvā procesa iestādē pieņemtos lēmumus, šajā gadījumā – gan Valsts policijas 2007.gada 15.augusta lēmumā Nr.140, gan Lēmumā konstatēto.

Valsts policijas 2007.gada 15.augusta lēmumā Nr.140 kā pieteicēja atbildību pastiprinošs apstāklis ir minēts pieteicējam iepriekš piemērotais disciplinārsoda. Līdz ar to apelācijas sūdzībā norādītais, ka tiesa paplašinājusi disciplinārlietas izmeklēšanas procesu, norādot, ka pieteicējs jau ir ticis disciplināri sodīts, nav pamatots.

[20] Administratīvā apgabaltiesa, ņemot vērā apstākļus, ka pieteicējs alkohola ietekmē atradās darba vietā, ka gulēja darba kabinetā, traucējot normālu iestādes darbu (izriet no amatpersonu paskaidrojumiem), ka pieteicējam iepriekš ir piemērots disciplinārsods un ka Iekšlietu ministrijas 1997.gada 1.septembra pavēlē Nr.268 ,,Par pasākumiem dienesta disciplīnas paaugstināšanai" ir atzīts, ka alkohola lietošanas fakts dienesta (darba) laikā ir uzskatāms par rupju dienesta disciplīnas pārkāpumu, atzīst, ka pieteicējam piemērotais disciplinārsods ir samērīgs.

[21] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 268.pantu tiesai ir pienākums atlikt lietas izskatīšanu, citstarp, ja uz tiesas sēdi neierodas kāds no administratīvā procesa dalībniekiem un viņam nav paziņots par tiesas sēdes norises laiku un vietu.

Savukārt atbilstoši Administratīvā procesa likuma 269.pantam tiesai ir tiesības atlikt lietas izskatīšanu, ja, citstarp, tā atzīst, ka nav iespējams izskatīt lietu tāpēc, ka nav ieradies kāds administratīvā procesa dalībnieks, liecinieks, eksperts vai tulks vai pastāv citi svarīgi iemesli un vēl nepieciešams vākt pierādījumus.

Administratīvā rajona tiesa 2009.gada 14.aprīļa tiesas sēdē atzina, ka pierādījumi lietas materiālos ir pietiekami, lai lietu varētu izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes.

Administratīvā apgabaltiesa nekonstatē procesuālu pārkāpumu pirmās instances tiesas rīcībā, izskatot lietu bez pieteicēja klātbūtnes, arī ja tiesā iesniegts pieteicēja neierašanos attaisnojošs dokuments un lūgums par lietas izskatīšanas atlikšanu. Apgabaltiesa nekonstatē pamatu piemērot Administratīvā procesa likuma 303.panta pirmās daļas 2.punktu.

[22] Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesai bija tiesības lietu izskatīt, nepieaicinot atbildētājas pusē otru iestādi Valsts policiju, jo galīgo noformējumu administratīvais akts ir ieguvis ar Lēmuma pieņemšanu un atbildētāju pārstāvošā iestāde – Iekšlietu ministrija – atzina, ka var pārstāvēt atbildētāju vienpersoniski un nav lūgusi pieaicināt arī Sākotnējā

lēmuma pieņēmēju – Valsts policiju. Šādu nepieciešamību nekonstatēja arī Administratīvā apgabaltiesa , izskatot lietu apelācijas instancē.

[23] Tiesa nekonstatē administratīvajā procesā pirmās instances tiesā procesuālus pārkāpumus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt *R.N.* pieteikumu par Iekšlietu ministrijas 2007.gada 29.oktobra lēmuma Nr.159 atzīšanu par prettiesisku.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja U.Mihailova

Tiesneši E.Puriņš

A.Šteinberga